

Beo - *gracula religiosa*

Hij brak het brood niet
Hij dronk de wijn niet op, de rode
noch de witte

Hij genas de blinden niet
noch de lepralijders

Hij wekte niemand op uit het graf
En lazarus was hij nooit

Hij droeg geen doornenkroon
Hij stierf niet aan het kruis

Wel verzond hij de volgende e-mail
aan zijn CEO:

De vis wordt duur betaald...

Zalm

Weet, er is maar èèn ware Gouden Handdruk

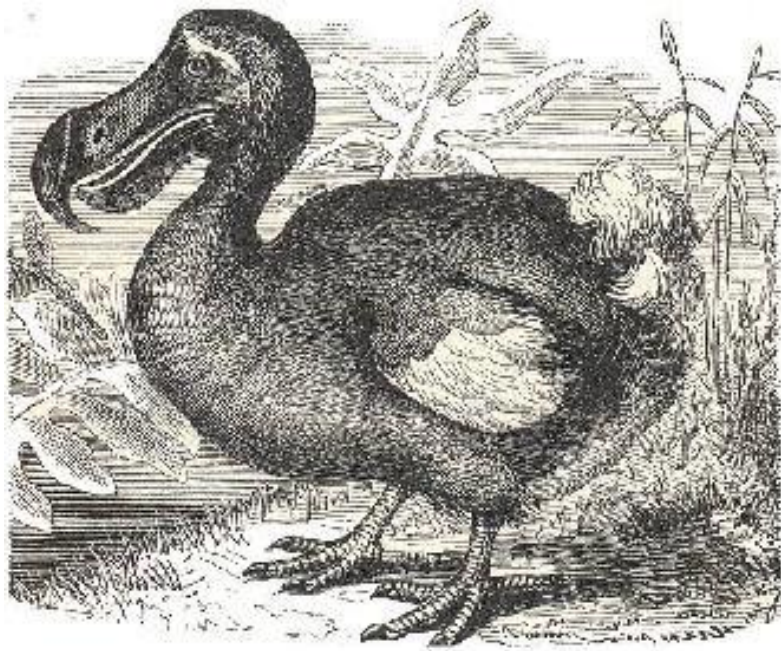
die van de Boeddha !

Was hij toch niet zomaar een vreemde vogel
in de neon volière
van een achteraf ABN-Amro-filiaal...

maar een Bodhisattva
een Verlichte op een groene tak

Ontsla hem, Zalm, *op staande voet* ontsla hem!

Een Bank heeft niks aan zo'n Zachtmoedige
in Gewetensnood!

Dodo (& Walrus)

Dodo

*Woord, zo lam-
zakkig
tussen Dada & Dood*

*Al dat VOC-tuig, boorde-
vol
oorlam*

overleven...

hoe had dat dan gemoeten?

Alle reizen zijn reizen naar de uitgestorvenheid
& alle liefdes
liefdes tot de Dodo

en alle Dodo's gelijken ge / bars / ten soepterrines
opgediend door craquelé obers
in *Fin de siècle*-treinen dwars door Siberië
continent dat een bevroren niets

en de dronken Russin, die zich op jouw verzoek
ontbloot, ergens tussen Omsk en Wladiwostok
hoor, hoe haar bloedkoralen lippen fluisteren:

"Leeft Abraham Kuyper nog in uw land
Abraham de Geweldenaar, Zeeman ?"

Zie, in dit Wonderland van permafrost
weerspiegeld, doodstil
aan gene zijde van de treincoupè
ben je te ver van huis

om dwars door de toonladders
van haar vals genot

DO (re mi fa sol la si) DO

Njet ! te kreunen, Walrus , wellustig
Tsaar & Timmerman !

Hop

Hij heeft een indianenkop , de vogel Hop
haast cartoonachtig
en.. hij bevult zijn eigen nest

U ook!

want oude Jaren Zestig-vogels, hoe hip (hop) ook
doen dat in Verpleeghuizen in *zeer gele pampers*
onveranderlijk allemaal!

Behalve de Haagse hop, die sepiabruin is
als de drollen van verzuurde democraten
in de Tweede Kamer van de Staten Generaal

Maar hij is niet de Haagse Hop, o, nee
Hij is de fiere Hop

de hoop der oppositie en der dissidenten:

Laat duizend bloemen bloeien...

Hoor hem , de *drekhaan*

vergeeld aftands
als Mao!

Kraaien

Ik ben de weg , de waarheid en het leven...

De Dood in November hult
de knotwilgen
in mist

hun knoestige wortels bedekt hij
met een laken
van ijzel

Dan trekt hij wit weg
het half bevroren ploegland over
sepia van adem

Hij, de vale armoedzaaier
met de vervallen hoge hoed
op

met in de kist op zijn rug
- niks garen & band...
lijken & gebeenten!

Hoor, hoe hij krast in de winterlucht:

“ Ik ben de weg en de waarheid !

Maar het leven... ? Hoe zou dat kunnen?

Ik ben immers de Dood? ”

De Dood is spotziek
in November
vol *sick jokes*, Kraaiienhumor

En wij maar beleefd grijnzen

Want wij & de Dood
hebben samen
nog een lange, lange (!) weg te gaan....

Merel

Enkel de merel, de antracietzwarte
mocht 's ochtends de scheuren helen
in mijn ouderlijk huis

En al de *Geheimen* van het Heelal
zij werden mij aldaar toen onthuld
ritselend, vanuit dat duister woud
onder mijn raam, Klimop geheten

Of gebimbamd richting overkant
de poorten van de Staatsmijn Wilhelmina

(Alsook Maria Magdalena's bedgeheim

Jezus is verrezen !

O, ja? Oòk in de gemeente Kerkrade?)

Sindsdien mogen mijn (dronken) zinnen
slechts opstaan
als Lazarus...

want zij waren de ware helden van toen
de kompels

Wie anders dan zij durfden zo te zwoegen
in de pikhouweelorde
ondergronds...

alsof zij, *the black people*, daar _ uitgerekend daar
in de Boroboedoer van het carboon
nooit konden sterven

klein merelijn op antracieten tak...